

HET WEL EN WEE VAN DE FAMILIE WILLEMSTEIN + AANVERWANTE

GENAAMD:

T FILISTEENTJE

*Merry Christmas
and a Happy New Year*

Hallo Allemaal

We hadden gehoopt een dikke krant te maken 1x per jaar, moet toch lukken zou je zeggen, maar helaas, zelfs met de zeer moderne technieken schijnt het toch heel moeilijk te zijn om wat informatie aan elkaar door te sturen, spreken, mailen, faxen noem maar Op. Of misschien willen we het wel niet meer???!!

Het is 10 jaar geleden, februari 1993, dat de eerste krant uitkwam en misschien vinden we het na 10 jaar wel genoeg, alhoewel de enquête uitslag iets anders aangaf.

Toch wel zonde want op de nieuwjaarsreceptie is de grootste groep toch wel enthousiast, maar genoeg geklaagd nu.

Hij is er toch gekomen "kerstkrant 2003" en natuurlijk gaat iedereen zich voornemen dat het volgend jaar beter wordt, want weet je, wist u datjes kan je van het hele jaar op je pc opsparen en zelfs een kerstgroet maken kan het hele jaar door, je geeft je computer opdracht het in december te versturen en dat doet hij dan zonder klagen, nou u ziet wel, mogelijkheden genoeg als u werkelijk nog volgend jaar een krant wil, weet ik zeker dat het allemaal goed komt. We hopen jullie allemaal te zien op de nieuwjaarsreceptie 4 januari 2004!!!!!!

VERJAARDAGEN

JANUARI

2 Adrienne '98
5 Rutger '93
6 Jennifer '97
12 Willem '83
13 Xander '01
15 Bep
27 Bianca '75
Astrid '96
28 Tanja '71
30 Conny '63
31 Wim '67

FEBRUARI

7 Willeke '85
9 Henry '65
19 Cheyenne '97
20 Jan van summeren
26 Liliane '74
27 Jacco '74

MAART

12 Jannie '38
16 Natasja '72
17 Truus '40
21 Erik '69
31 Marcel '71

APRIL

3 Rick '00
5 Manon '00
Kjeld '99
7 Michel '73
8 Frank '87

APRIL

9 Mike '92
12 Bas '01
13 Paula '71
14 Gert '36
15 Mark '92
17 Debby '73
24 Wim '64
28 Chris '84

MEI

2 Jaap '43
7 Jopie '44
12 Connie '59
20 Robbert '94
21 Rob '89
22 Aart '53
23 Jan den Hollander '40

JUNI

4 Monique '68
5 John '88
8 Marijke '57
11 Dick van Santen '57
12 Steve '69
14 Dicky '71
16 Julia '03
25 Bas '60
28 Ilse '88

JULI

1 Afke '63
 2 Rianne '78
 3 Francisca '77
 5 Ineke '65
 Jolanda '71
 15 Iris '03
 17 Sjanie + Francine '49
 Dick de Visser '57
 19 Wilma '75
 30 Michalis '57

AUGUSTUS

3 Montse '62
 4 Carla '67
 Naomi '03
 10 Francis de Wolff '94
 22 Terence '98
 23 Fleur '99
 25 Bryan '95
 26 Jo-an '96
 31 Bastiaan '72

SEPTEMBER

1 Corina '72
 4 Gerda '61
 Wim '58
 8 Niels '01
 18 Ashwin '89
 21 Wim '51
 22 Stefaan '71

OKTOBER

3 Mario '00
 8 Meta '57
 9 Ria '48
 19 Rens '55
 21 Ronald '63
 Roy '97
 22 Cora '87
 25 Simon '58 (siem)
 31 Stephney '01

NOVEMBER

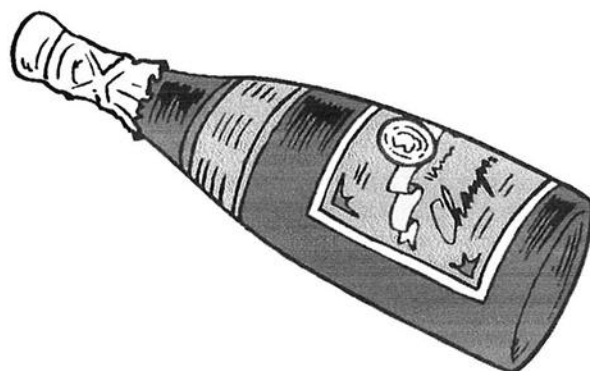
1 Matthijs '89
 8 Danny '70
 9 Fotini '93
 11 Janet + Francis '78
 16 Samantha '94
 19 Nadia '92

DECEMBER

3 Linda '86
 6 Isabelle '01
 8 Jaela '94
 12 Tonny '80
 18 Nando '75
 23 Gert jr. '63
 24 Corry '73
 26 William '70
 27 Dick '41
 30 Cees '44
 31 Kim '91
 Britt '02

Zijn we iemand vergeten????? Laat het ons dan even weten!!!!!!

ZONDAG 4 JANUARI

vanaf 15.00 uur tot +/- 18.00
uur

Nieuwjaarsreceptie in de kantine

van de voetbal vereniging

Barendrecht.

Zoals alle voorgaande jaren rekenen

we ook nu op jullie allemaal !!!

TOT DAN !!!

OPROEP!!!

Bij deze wil ik even van de gelegenheid gebruik maken om een oproepje te doen voor de Nieuwjaarsreceptie.

Wij (red.) willen een stamboom maken met pasfoto's, dus vragen wij u bij deze om een leuke pasfoto mee te nemen naar de Nieuwjaarsreceptie, zodat wij aan de slag kunnen.

Ook doe ik een oproep voor de MINI-PLAYBACKSHOW, vorig jaar een gigantisch succes, dus we gaan er weer voor.

Trek alles uit de kast en wie weet wat voor talent er schuilt in de familie Willemstein.

Graag zelf de muziek meenemen!!!

Prettige kerstdagen
en een gelukkig en gezond

2004

Sjanie

Francis en Chiel

Janet en Robert

Tonny en Mischa

Aan alle lezers van het 'T Filisteintje.

**Gezegende Kerstdagen
en een voorspoedig
Nieuwjaar.**

Jannie Willemstein.

**Dick-Meta-Ashwin
van Santen**

Prettige feestdagen

Jan Connie Rob en Kim van Summeren

We wensen iedereen een gelukkig en gezond 2004

**Dick, Gerda,
Samantha en Roy**

wensen jullie

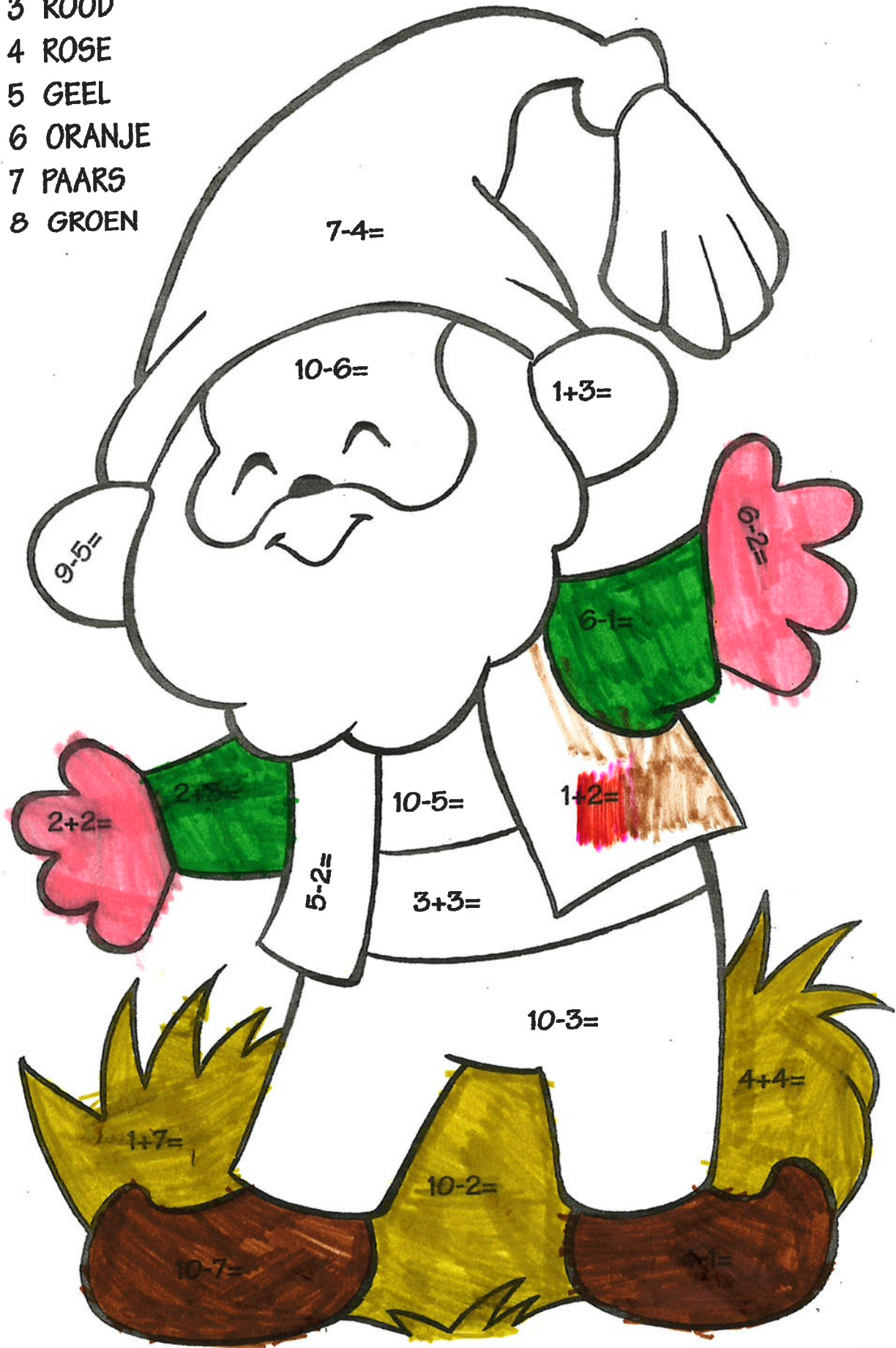
FIJNE KERSTDAGEN

EN

GELUKKIG NIEUWJAAR

II II 200 II

- 3 ROOD
- 4 ROSE
- 5 GEEL
- 6 ORANJE
- 7 PAARS
- 8 GROEN

$7-4=$

$10-6=$

$1+3=$

$9-5=$

$6-2=$

$6-1=$

$2+2=$

$2+3=$

$10-5=$

$1-2=$

$5-2=$

$3+3=$

$10-3=$

$4+4=$

$1+7=$

$10-2=$

$10-7=$

$7-1=$

Prettige Kerstdagen & een gelukkig nieuwjaar

Namens Opa Jan en Oma Truus
Ome Bas en Tante Conny
Frank en Rutger
Ome Siem en Tante Afke
Linda, John en Mark
En natuurlijk mijn vader en moeder

Dikke kus Britt

Wist u dat?

Britt op 31 december 2002 geboren is en dus alweer bijna 1 jaar wordt.

Britt op 27 januari 2003 voor het eerst bij de dokter op het consultatieburo is geweest.

Britt op 31 januari 2003 voor het eerst gelachen heeft naar Oma Truus en maar liefst 2 dagen later naar Steef en mij.

Britt op 24 februari 2003 voor het eerst haar prikken kreeg en dat dit een dag was om nooit meer te vergeten. Heeft u wel eens een baby van nog geen 2 maanden flauw zien vallen?

Opa Jan ons op 6 maart 2003 allemaal weer eens flink heeft laten schrikken met zijn val in de gang.

Britt op 14 april 2003 voor het eerst bij opa en oma heeft gelogeerd en dat dat heel goed ging.

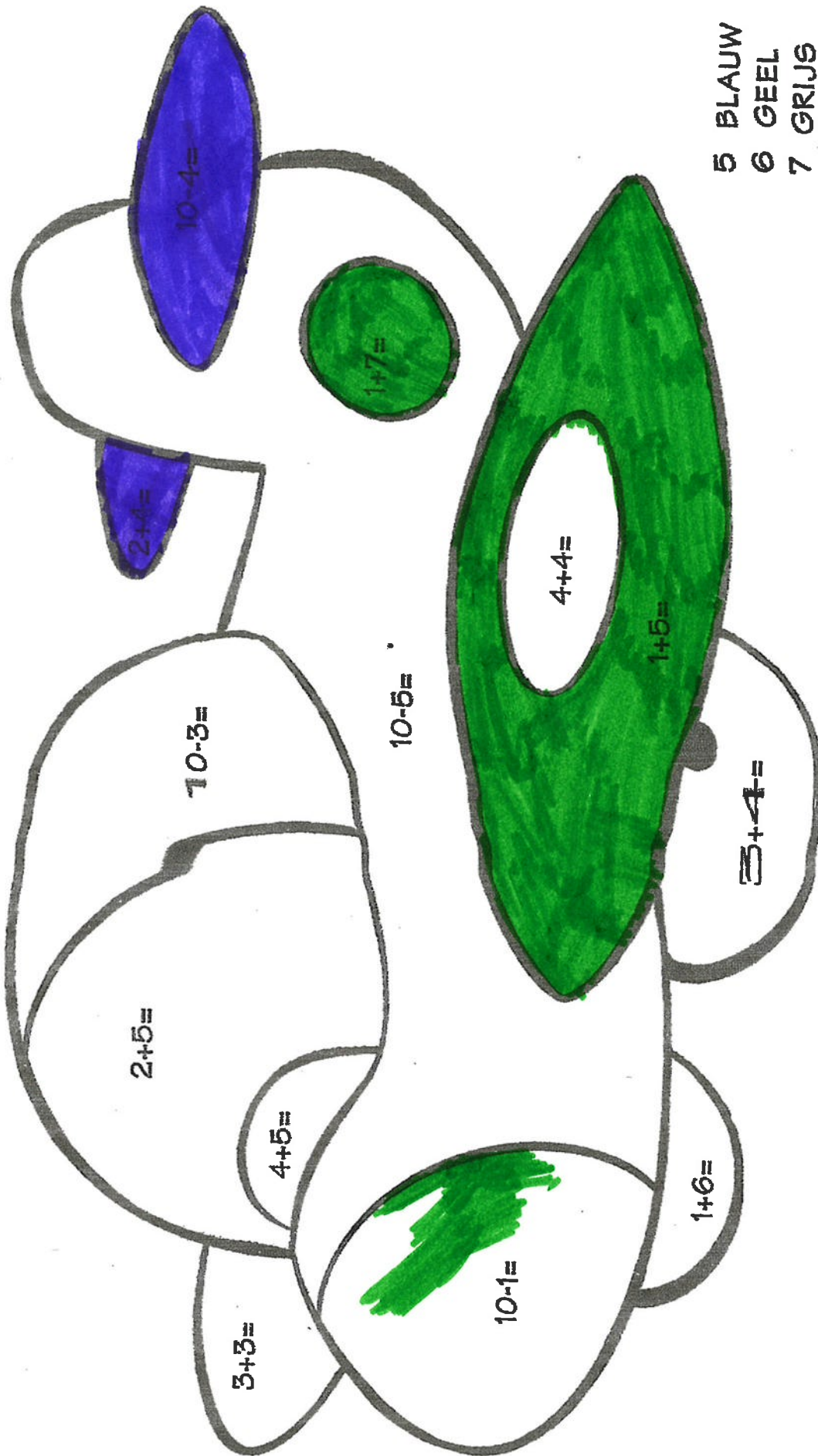
Britt op 28 april voor het eerst haar groentehapje kreeg.

Britt op 25 juli haar eerste boterhammetje kreeg en ze dat veel lekkerder vond dan die stomme fles.

Britt in oktober behalve kruipen ook al kon staan.

Britt peertjes helemaal niet lekker vind.

Britt ook al weet wie Jingle bells, jingle bells zingt. Juist ja de eland op het dressoir

- 5 BLAUW
- 6 GEEL
- 7 GRIJS
- 8 ROOD
- 9 ORANJE

WIJ WENSEN IEDEREEN
SFEERVOLLE KERSTDAGEN
EN
EEN GEZOND EN VOORSPOEDIG 2004

AART MARIJKE WILLEM CHRIS ILSE MATTHIJS

Beste Familie,

Daar zit je dan, met de pen in je hand. Inmiddels al weer bijna hersteld van een paar minder leuke weken. Ik denk dat de meeste van jullie wel weten dat ik Pfeiffer heb gehad. Maar waarschijnlijk zijn er maar weinig die het hele verhaal hebben gehoord. Vandaar even een kort verhaaltje hoe je van een 'onschuldig griepje' ineens in het ziekenhuis kan belanden...

't Begon dus op een maandag ochtend... Niet zo lekker, beetje hoofdpijn. -De dag ervoor al een misselijk gevoel en koorts. Maar dat ging weer over dus we gingen er vanuit, maandag gewoon weer naar school- Dat viel dus tegen! Mijn moeder had in eerste instantie zoiets van, kom op, probeer het gewoon het zal allemaal meevallen als je op school ben. Nou is mijn moeder zo, als ik geen koorts heb moet ik gewoon naar school. Zo ook die maandagochtend. Eenmaal op school viel dat vies tegen, ik voelde me ellendig en wist niet hoe gauw ik weer naar huis moest. Toen ik thuis kwam dacht mijn moeder dat het een beetje aanstellen was, ik had nog steeds geen koorts en zag er ook niet echt ziek uit! Maar in de loop van de week werd het erger.. ik kreeg koorts en ging er steeds beroerder uitzien. Daar kwam bij dat mijn ouders dat weekend weg zouden zijn. Ik had het idee dat het tegen het weekend wel wat beter zou gaan, dus had tegen mijn moeder gezegd dat ze gewoon moest gaan en dat ik wel ergens anders zou slapen. Die vrijdag ging het ook wel wat beter, had geen koorts meer en was 's middags even naar de markt geweest. Uiteraard niet in mijn eentje, want dat mocht niet. Omdat het lekker weer was, gingen we lopend. Dat ging minder goed dan verwacht! Halverwege was ik zo moe, dat ik moest gaan zitten! Ik heb het verder wel volgehouden, maar ik was blij toen ik weer thuis was. Ik was duizelig, en helemaal uitgeput! Maar dat mochten pa en ma niet weten, want dat wilden ze thuisblijven en ze hadden zich er zo op veheugd. Dus ik hield me groot en pa en ma gingen weg. Ik ook, naar Corine, met het idee dat het een leuk weekend zou worden! Het ging best goed. Zaterdag overdag even naar de voetbal en weer naar Corine, en alles op de fiets! Maar 's avonds sloeg de vermoeidheid toe. 21:00 lag ik op bed! En heb geslapen tot zondagochtend laat. Geprobeerd wat te eten, maar ik wilde niet. Eten niet... drinken niet... alleen maar slapen! Corine vond het wel prima, had niet het idee dat er iets mis was. Hooguit een stevige griep. 's Avonds kwamen pa en ma me ophalen, ik ging me steeds beroerder voelen. Maar pa en ma vonden het niet in de haak! Die vonden dat ik al veel te lang ziek was, te weinig at, en voor mijn doen veel te rustig was! Ze wachtten af tot maandagmorgen.. Toen was het voor mijn vader genoeg. Hij belde de dokter en maakte een afspraak voor laat in de middag. Maar ik ging zo'n beetje met het uur achteruit, dus pa vond het te laat. Hij belde de dokter en verplaatste de afspraak, ik kon gelijk terecht! Ik ging dus met m'n moeder naar de dokter. Met het idee dat ik een blindedarm ontsteking zou hebben, was het al niet uitgesloten dat ik naar het ziekenhuis moest. Bij de dokter aangekomen, wist hij zich niet echt raad met mijn symptomen. Hij stuurde ons naar het ziekenhuis. We gingen eerst langs huis, tegen pa zeggen dat ik naar het ziekenhuis moest. In het ziekenhuis aangekomen wilden ze me van top tot teen onderzoeken. Ik moest in een potje plassen, en ze controleerden mijn bloed. Om het halfuur kwam er een andere arts, ze gingen allemaal aan mijn buik voelen en vragen waar ik allemaal last van had. Uit een bloedonderzoek bleek dat ik de ziekte van Pfeiffer had. Ondertussen ging het met mij alleen maar slechter. Ik begon met overgeven en voelde me op een gegeven moment zo beroerd, dat ze besloten me in het ziekenhuis te houden. Ik werd naar de kinderafdeling gebracht en ik moest aan het infuus. De eerste nacht daar was verschrikkelijk. Ik had het idee dat ik heel die nacht misschien 2 uurtjes geslapen heb.

Ik voelde me ook nog steeds niet beter. Maar de tweede dag ging het al wat beter en de tweede nacht heb ik aardig wat geslapen. De derde dag at ik zelfs het een en ander, en dat was dan ook de reden dat ze het niet langer nodig vonden me daar te houden. Ik mocht naar huis! De eerste dagen thuis waren een ramp! Ik kon niets! Van de trap oplopen werd ik al moe, en ik had nog steeds niet echt de behoefte om veel te eten. Hoewel het idee om weer terug te gaan naar het ziekenhuis reden genoeg was om wel te eten!

Gelukkig ben ik die weekjes thuis ook goed bezig gehouden. Mama was heel erg lief voor me, en ik heb onwijs veel post gehad van familie, vrienden en mensen van de kerk! Ook telefoontjes en bezoeken hebben me onwijs goed gedaan. Mijn vriendje (jaaaaaa, die gaan jullie allemaal ontmoeten op de nieuwjaarsreceptie) was er zo'n beetje elke dag, met vers fruit enzo. Echt heel lief dus!

Inmiddels gaat het al een stuk beter! Ik heb bijna al mijn achterstand ingehaald op school, en ik voetbal weer! Ook werken gaat al weer, dus eigenlijk kan ik nog van geluk spreken. Ik had het ook erger kunnen treffen en zo 7 maanden in plaats van weken thuis kunnen zitten.

Nou ja, dit was het weer. En ik hoop dat ik volgende keer een leuker onderwerp heb om over te schrijven!

Groetjes en liefs, Ilse

MERRY

CHRISTMAS

Francisca

Nando

Kruimel

Devil

Sugar Lee

Hooper

Broer Konijn

Pim

Erika Terpstra

Hepie +
Hepie

WIST U DAT.....

- Tanja geopereerd is aan een hernia en dat het nu weer heel erg goed gaat
- zij zich ook inzet voor de jeugd op Tennisvereniging Klaaswaal
- Francine een nieuwe auto heeft, en dat Francisca hem ook erg lekker vindt rijden
- de kapsalon dit jaar in mei 24 uur hebben gewerkt voor Roparun en daar heel veel geld voor hebben opgehaald nl. € 4000,00
- zij van plan zijn dit volgend jaar weer te doen
- we tegenwoordig een ambtenaar in de familie hebben, nl Nando die werkt bij gemeentewerken Barendrecht
- hij het hier erg naar zijn zin heeft
- Corina weer is gaan werken in de wijkverpleging
- zij zich weer voelt als een vis in het water
- Erik, Corry, Fleur, Bas en de honden Hellevoetsluis verlaten hebben
- zij nu in Hendrik Ido Ambacht wonen
- er bij Francisca in de zomer twee kuikentjes geboren zijn
- ze met 3 katten een konijn en 4 kippen officieel is uitgeroepen tot kinderboerderij "" de Driehoek""
- Steve een cursus ""freestyle skieën"" aan het volgen is
- hij dit verbazingwekkend goed doet
- Tanja en Corina ook een cursus skieën aan het doen zijn, maar dan voor beginners
- zij echt talent hebben
- Fleur inmiddels alweer naar de basisschool gaat
- zij in een klasje van 10 kinderen zit en het hier super naar haar zin heeft
- Francine van de zomer 2x haar vriend en dochttertje op bezoek heeft gehad vanuit Cyprus
- zijn naam Michalis is, in Holland mogen we gewoon Michael tegen hem zeggen en dat zijn dochttertje 10 jaar oud is en Fotini heet.
- zij ook naar de nieuwjaarsreceptie komen
- je gewoon tegen Michael kan praten, bij voorkeur in het engels, maar als je beter bent in het Grieks is dat natuurlijk nog leuker
- er altijd wel iemand is die als tolk op wil treden
- Michael en Fotini in maart 2004 voorgoed in Nederland komen wonen
- Francine daar heel erg blij mee is
- Bryan op een andere school zit en het nu veel beter gaat
- hij nu heel luxe met de taxibus gehaald wordt
- Bryan snowboardlessen heeft gehad en nu helemaal besmet is met het sneeuwvirus
- ook Jennifer daardoor is besmet en ook skilessen heeft gehad

- Jennifer nu ook op zwemles zit
- Bryan al 3 zwemdiploma's en 1 zwemvaardigheid in zijn bezit heeft
- Francisca en Nando een camper gekocht hebben, nl een Amerikaanse Chevy Van
- ze hier al 1 keer in overnacht hebben op het autostrand
- dat erg koud was!!!!!!
- Steve Nando ook heeft geïnfecteerd met het ski virus
- Francisca hoopt dat het niet te besmettelijk is
- Fleur soms naast haar moeder op haar eigen fietsje zonder zijwieltjes naar school mag fietsen
- zij dan vol trots aan iedereen haar fiets en helm laat zien en hem dan snel op slot zet
- Bas boos wordt als Fleur zelf wil fietsen
- hij dan nl. achterop de fiets moet ipv voorop
- Bas naar peuterspeelzaal gaat
- hij daar een lieve en een andere juf heeft
- hij steenvast antwoord met mooi als je aan hem vraagt hoe het was op school
- net na de verbouwing Erik zijn baas een mededeling voor hem had
- hij nu 2 á 3 dagen per week op de maasvlakte aan het werk is
- hij hier even aan moest wennen als je net uit Hellevoetsluis verhuist bent
- het gelukkig niet heel erg tegen valt
- Polly (een van de honden) erg moest wennen aan het wonen in H.I Ambacht
- hij de eerste 2 maanden bijna elke dag wegliep tijdens het uitlaten
- hij dan vaak na 2,5 uur weer voor het hek stond
- Tanja Godmother is geworden van haar Engelse neefje Benjamin
- zij dit neefje 4 dagen na de geboorte heeft gereanimeerd en gelukkig goed is afgelopen

Gijne Heestdagen

Jaap & Rin

Michel

William, Natasja & Rick

WIST U DAT.....

- Rick elke zondag zwemles heeft
- Hij ook al een zwemdiploma heeft
- Dit wel een puppyzwemdiploma is
- Rick het erg leuk vind in het zwembad
- We vorig jaar erg zijn geschrokken toen we hoorden dat William een nare ziekte had
- Het gelukkig allemaal goed is afgelopen
- Hij nog wel vier jaar onder controle blijft
- Natasja en William door deze ziekte niet meer in aanmerking komen voor IVF behandeling
- Zij heel gelukkig zijn en blijven met z'n drietjes
- Jo-an weet hoe je kan zien dat er een prinsje is geboren, vroeger deden ze dat namelijk met een ster, maar tegenwoordig gewoon met kanonskogels

Pietje van vijf kijkt naar zijn moeder die zich opmaakt en haar gezicht insmeert met crème.
'Waarom doe je dat, mams?'
'Dan wordt mammie mooi.'
Wat later veegt ze de crème van haar gezicht.
Pietje bekijkt haar en zucht:
'Het werkt niet, hè mams?'

Een visje

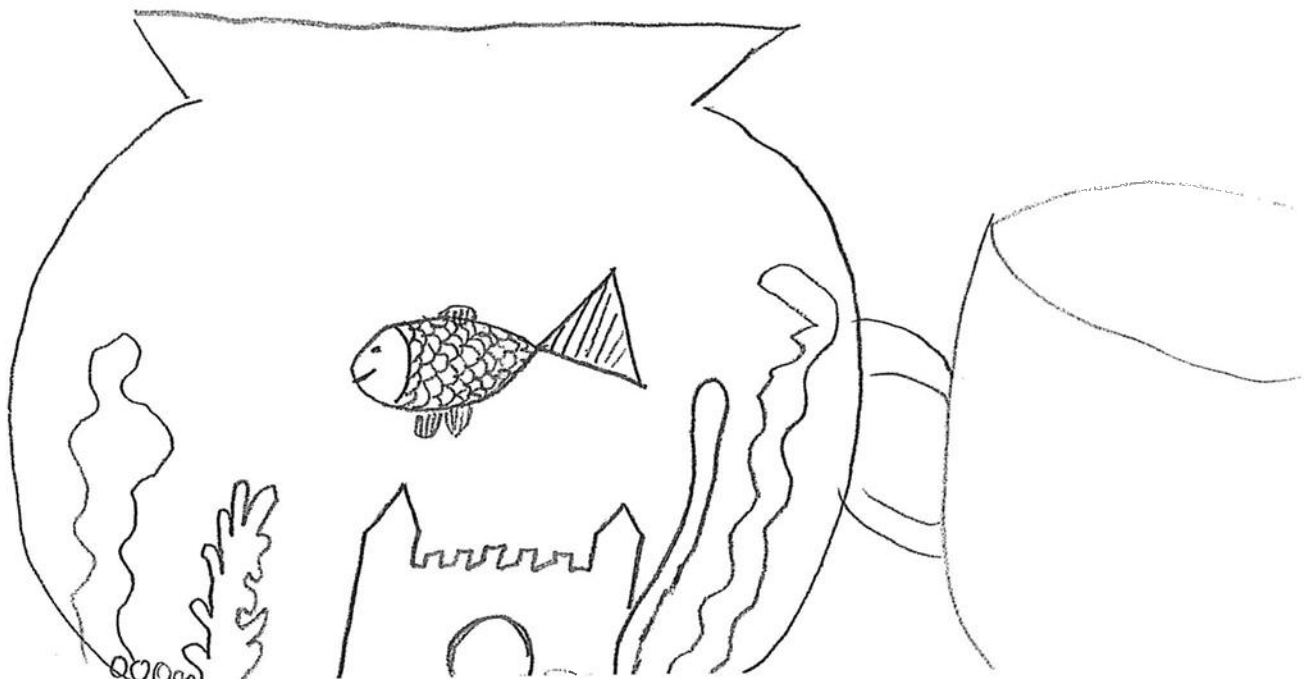
Een visje in de wijde zee
Wou dolgraag met een duikboot mee.
Hij klopte aan en zei: 'kaptein,
Ik vind mijn eigen zee te klein,
Ik wil hier ver, heel ver vandaan,
Ik wil naar de grote oceaan.'

De kapitein lachte: 'kom aan boord!'
Toen zette hij zijn reis weer voort

En kwam het visje ver? welnee,
Hij stond op tafel naast de thee.
De duikboot voer de wereld om,
Maar hij zwom rondjes in een kom

Van francis de wolff

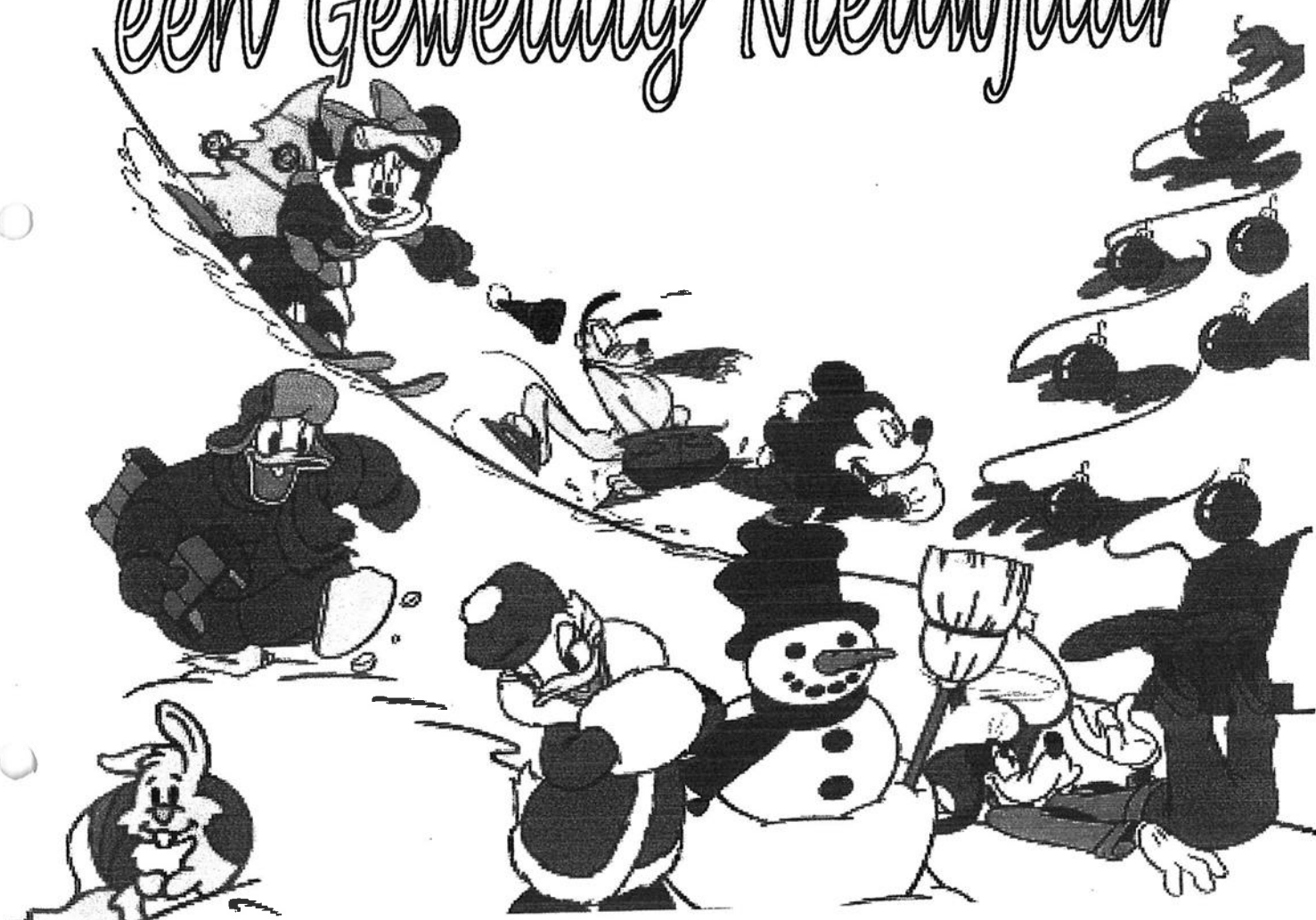
Tanja Bryan en Jennifer

wensen jullie

Prettige Kerstdagen

&

een Geweldig Nieuwjaar

Wist u dat

- - Mario er een zusje bij heeft gekregen en dat zij Naomi heet
- - en dat Mario en haar papa en mama heel blij met haar zijn.
- - Wilma, Danny en de kids gaan verhuizen.
- - zij in maart 2004 in de Kempenaar gaan wonen op nummer 57
- - dit maar twee huizen bij haar moeder vandaan is.
- - zij allen heel blij zijn met deze aankoop.
- Mario dan lekker in zijn eigen tuin kan spelen.
- Bryan op dit bericht tegen zijn moeder zei "o dan kan ik op Mario passen" (Wat wordt hij toch groot!!)
- hun eigen huis in 9 dagen tijd verkocht is en in die tijd ook 6 kijkers hebben gehad. Mazzelaars.
- Janet haar paard Martisza in blijde verwachting is.
- Robert en Danny al hele plannen hebben voor als wij zijn verhuisd naar Barendrecht.
- de gehele zolder al door hun is ingedeeld. namelijk een computer, televisie, dartbord en als laatste een poolbiljart
- Wilma toen aan Danny vroeg, "en wat is er dan voor mij?" zij daar als antwoordt op kreeg "je krijg toch een nieuwe keuken" .
- Het voor de rest hartstikke goed gaat met hun.
- Wilma inmiddels weer aan het werk na de geboorte van Naomi.
- Zij dit ook wel weer leuk vindt hoor!
- Tonny tegenwoordig een bril draagt.
- Dat wij vinden dat die bril hem heel goed staat.
- Sjanie inmiddels al 6 kleinkinderen heeft, en daarom het huis maar heeft uitgebouwd.
- Haar huis wel heel mooi is geworden . het duurt wel even, maar dan heb je ook wat HE MA!!!
- Sjanie tegenwoordig in een mooie volkswagen passat rijdt. Wat moeten ze wel niet denken ma??
- Iedereen toch wel denkt wat hij wil.
- Sjanie haar kinderen blij zijn dat het goed gaat met hun moeder. En dat ze dat ook verdiend heeft ook.

DAAR WAS ZE DAN EINDELIJK!!!!

OP 4 augustus 2003 is onze mooie en gezonde dochter NAOMI geboren. En als het aan ons had gelegen had ze al zo'n 3 weken eerder mogen komen, maar'ja beter laat dan nooit. Tijdens mijn zwangerschap hield ik verschrikkelijk veel vocht vast, ik had al als bijnaam teletubbie, diegene die weten wie ik bedoel zullen het wel begrijpen. Alles deed mij zeer door het vocht. Ik kon smorgens een uur niets met mijn handen doen omdat ze zo dik en stijf waren, leg dat maar eens uit aan je andere kind. Mijn buik was 1.20 meter rondom, moet je voor de gein is even doen dan weet je hoe groot dat is. En ik was 24.5 kilo zwaarder dan normaal. Vandaar dus de naam teletubbie. Maar buiten dat ben ik verschrikkelijk blij met mijn kleine meid.

Op Zondag 3 augustus was het verschrikkelijk warm, en die warmte brak mij verschrikkelijk op, ik moest gewoon zo min mogelijk doen, maar'ja dat is wel eens moeilijk met nog een knulletje van 2,5 jaar. Na kerktijd belde mijn moeder die kwam samen met tante Francien een bakkie doen, effe checken of er niet gebeurde, ik had namelijk de dag daar voor al wat slijm verloren, maar'ja dan kan het nog twee weken duren. S'middags belde Janet en Robert of we bij hun kwamen barbequen wel ja waarom niet, ik zou het toch niet zomaar verliezen en dat vonden we wel gezellig, ik moet eerlijk zeggen, ik voelde voordat we naar hun togingen wel wat, maar kon nou niet zeggen wat het nou precies was.

Toen we 's avonds thuis kwamen en Mario in bed hadden gedaan was het net 20.00 uur geweest, ik was lekker onder de douche geweest en ging lekker op bed tv kijken, nou'ja lekker. Ik kon de laatste maanden niet lekker zitten of liggen mijn buik deed dan zo'n zeer al het gewicht hing aan de voorkant, ik moest dan ook echt mijn buik beet houden met uit bed komen. Toen ik op bed lag had ik het idee wel dat het gevoel sterker werd maar nog steeds niet het idee dat we gingen beginnen. Eer dat ik in slaap viel was het 23.20 en 20 minuten later werd ik weer wakker want ik moest plassen, toen ik naast mijn bed stond had het idee dat ik in mijn broek stond te plassen, je raad het al, mijn water was gebroken, maar ondanks dat iedereen dacht dat er minsten een liter uit moest komen, door dat ik zo'n dikke buik had was het minimaal. Toen ik op de w.c zat voelde ik het, HET WAS BEGONNEN!!

Dat gevoel is van niets te onderscheiden. Ik liep terug naar mijn bed en daar kwam er al weer een wee aan. Voor mijn gevoel ging het te snel. En ik had het gevoel dat ik steeds naar de wc moest. Ik belde mijn moeder en zei dat het was begonnen ze zou namelijk bij de bevalling zijn. Ook belde we Janet want zij zou voor Mario zorgen als wij naar het ziekenhuis moesten. Bij de derde wee belde ik de verloskundige.

Zij kwam er gelijk aan . en toen zij er was en had gekeken vroeg ze "welk ziekenhuis moet je ook al weer, zwijndrecht toch?" Waarop ik ze "nee Dordrecht" Dan gaan we nu weg zei ze "je hebt al 6 centimeter ontsluiting . "Die heb ik dus gekregen dacht ik "Maar Janet was er nog niet, en Danny moest dus op haar wachten terwijl ik al met de verloskundige mee moest naar het ziekenhuis. Aangekomen in het ziekenhuis gingen we naar de verloskamer en zowaar was het dezelfde kamer als waar ons nichtje IRIS 3 weken geleden was geboren. 5 minuten later kwamen mijn moeder en Danny aan. En om 01.55 is onze dochter geboren . Wij waren zeer versteld dat het een meisje was te bedenken dat de man het geslacht bepaalt en dat er bij Danny in de familie 50 jaar geleden voor het laatst een meisje is geboren. Alles verliep daar goed. Na alle broers zussen oma's en tante francien gebeld te hebben werden wij gewassen en weer aangekleed . Na een nacht van weinig slapen, pijn, blijdschap, en warmte kwamen Danny en Mario ons de volgende morgen weer uit het ziekenhuis ophalen zodat we weer allemaal naar huis konden gaan , en een zeer warme week tegemoet te gaan. In deze week zagen we een zeer zoet lief en tevreden Naomi , en na 4 maanden kan ik zeggen dat ze dat nog steeds is . heerlijk dus!!!!

**WIJ WILLEN JULLIE ALLEN BEDANKEN VOOR DE LEUKE
KAARTJES, TELEFOONTJES, EN PRACHTIGE KADOOTJES .**

DANNY

WILMA

MARIO

NAOMI

Καλά Χριστούγεννα και ευτυχισμένος
ο Καινούργιος Χρόνος

Francine

Michael
en

Fobini

Wist u dat :

--

Jannie dit jaar met pensioen is gegaan – nou ja met pensioen ?!
Ze heeft de leeftijd van 65 jaar bereikt en krijgt dus een AOW-uitkering, maar stoppen met werken, nou dat zit er voorlopig nog niet in – daarvoor doet ze het nog veel te graag.
Roy, na een langdurige zwemperiode in oktober is geslaagd voor z'n B-diploma..

Roy hier erg blij mee was omdat hij dan eindelijk op voetballen mocht.

Roy tijdens z'n eerste voetbaltraining 6 x scoorde en dus razend enthousiast was. Dit was helaas wel snel over want tijdens z'n eerste wedstrijd tegen Opijnen verloren ze met 0 – 12.

Samantha inmiddels 6 uur in de week in de gymzaal is te vinden omdat ze daar traint voor turn-wedstrijden.

Ze inmiddels al in Ochten en in Zeist is geweest om haar eerste wedstrijden te doen. De goede resultaten blijven nog een beetje uit, maar ze doet het heel graag, dus wie weet – over een paar jaar moet de familie de Visser wel naar China of zo om naar de Wereldkampioenschappen turnen te gaan.

Samantha haar eerste slaapfeest thuis heeft gehouden.

Dit voor Dick en Gerda eerrruuggg vermoeiend is geweest.

Ja, die zijn het ook niet meer gewend om `s nachts om half drie te gaan slapen en de volgende ochtend om kwart over 7 weer uit bed te moeten.

De familie de Visser tegenwoordig rond rijdt in een mooie verlengde Volkswagenbus.

Nadat ze hem ongeveer 3 maanden hadden een klein autootje probeerde de bus omver te rijden.

Dit natuurlijk niet lukte maar wel de nodige schade veroorzaakte.

Wat gelukkig door de verzekering van de tegenpartij werd betaald.

Roy inmiddels in groep 3 zit en taal en rekenen meedoet met de kinderen van groep 4.

Ook Samantha het harstikke goed doet op school.

Dick en Gerda daar harstikke blij mee zijn.

Er voor de rest niet veel spectaculair nieuws te melden is uit Hedel.

Connie helemaal uit haar dak gaat in haar snelle Cabrio.

Jan lid is geworden van Heren Sociëteit "TOTIS VERIBUS" in Molenhoek.

Rob het erg naar zijn zin heeft in de 3^e klas van het VMBO.

Kim verslaafd is aan "MSN" `nen.

De hele familie van Summeren in februari weer volop Carnaval gaat vieren.

**wij wensen
iedereen
gezellige
feestdagen
en veel
liefde en
geluk voor
2004**

**Danny
Wilma
Mario
en
Naomi**

WAAROM

Waarom is er oorlog.

Waarom is er niet altijd een zon in ons.

Waarom zijn sommige mensen alleen ter wijl dat niet hoeft.

Waarom wordt je gepest zonder reden.

Waarom noemen ze je neger omdat je bruin of zwart bent.

Jij bent toch ook maar een mens daar gaat het toch om.

Als je plezier hebt is dat erg fijn maar probeer dat te delen met verdrietige mensen.

En als je ruzie hebt leg dat bij.

Ga met een gelukkig hart door het leven.

Zeg het als je niet erg blij bent maar probeer er toch iets van te maken.

Ik schrijf dit omdat ik ook wel eens een rot dag heb.

Dus blijf vertrouwen in je zelf en anderen.

Groetjes wilma

PRIETPRAAT

- *Oma: mijn slap is nog lelijk schoon hoor!*
- *Dat flesje zit sterk dicht*
- *Wie denk jij wel dat je gek bent*
- *Bas en Fleur spelen samen bij oma, Fleur stelt voor om met de bus te gaan en gaat op de trap zitten en doet net of ze met de bus aan het rijden is. Bas begint erom te brullen en roept dat hij ook in de bus wil. Oma zegt tegen Bas : nou klim die trap op dan. Nee dat kan niet, roept bas. Wat is het probleem dan, vraagt oma. De deur is nog dicht, huilt Bas nu. Waarop Fleur ineens op een denkbeeldig knopje drukt en het bekende pfffssss geluid maakt van opengaande deuren, veegt Bas zijn tranen af en stapt in.*
- *Oma en Fleur praten over twee baby's die binnenkort geboren gaan worden. En Fleur, wat denk je, krijgt Mario een broertje of een zusje. Een zusje natuurlijk, want dat heeft hij nog niet. En Manon? Een broertje natuurlijk, want die heeft ze nog niet. En wat nou als Manon een zusje krijgt? Dat mag ook wel hoor oma. Ja he, want het maakt toch niet uit of het nou een jongen of een meisje wordt, als het maar gezond is, zegt oma. Hierop blijft het even stil bij Fleur en vraagt dan: Gezond? Gaan we het opeten dan?*
- *Tanja zit met de kinderen in de auto en opeens roept Bryan, He mam, iemand is aan het bellen want ik zag die lijn in de lucht bewegen, kijk maar! Tanja keek naar buiten en Bryan, ietswat teleurgesteld dat hij het niet meer zag, zegt: Oh, nou heeft tie zeker opgehangen.*
- *Francisca ging met Bryan naar de bank om geld te storten, aan de balie staat Bryan geïnteresseerd te kijken naar het UV-lampje, en vraagt aan de meneer daar: Kan je daarmee zien of geld echt is? Ja, zegt de meneer, en laat ook zien hoe het werkt. Bryan zegt: Dus als ik hier met neggeld kom, dan ziet u dan meteen! Nou mijn moeder die drukt namelijk geld, dus vandaar.*
- *Bryan heeft een vissen boek en daar staan allemaal waterdieren in, waaronder ook een libelle, Bryan laat het boek aan zijn moeder zien en zegt: kijk mam, dat is een mooie ehm, HILLEBELLE.*
- *Jo-an gaat met een schoolfeestje naar de Euromast, ja, zegt ze: ik denk dat ze gaan kijken hoe de Euro gemaakt wordt.*
- *Corina zit met de kinderen in de auto en ziet een auto met CD kenteken, ze zegt tegen de kinderen: dat is een belangrijk iemand met CD op de auto, misschien iemand uit de politiek ofzo, Francis snapte het meteen, maat Jo-an zei: hoezo belangrijk, bijna iedereen heeft toch CD in de auto, jij ook!!!*
- *Francisca loopt met Francis en Jo-an in de Dierentuin, zo lopen ze langs de wolven en vraagt Francis spontaan aan een wolf: zo, en hoe heet jij met je voornaam*
- *Corina loopt met Stephney op haar arm door het huis van Francine, ze kijkt om zich heen en loopt heen en weer te zoeken, Francine vraagt haar: wat zoek je? Nou, zegt Corina: ik zie Stephney nergens! Francine lacht en zegt: op je arm, misschien!!!*

“ Het opsporen van Saddam”

Dat zou volgens John en Mark wel een goed idee zijn want dan konden ze nog wat kleine aardigheidjes kopen.

Maar dat was in ieder geval niet de reden dat we naar Irak zijn afgereisd.

Iedereen weet zo langzamerhand wel dat de Nederlandse politiek niet echt strijd en slagvaardig is. Ook deze missie is daar weer een schoolvoorbeeld van.

Om jullie nu lastig te gaan vallen met allerlei politieke prietpraat en beslissingsbevoegdheden lijkt me niet echt een goed plan dus zal ik proberen uit te leggen wat we daar dan wel gedaan hebben.

Om te beginnen heeft bijna iedereen eerst een periode in Koeweit doorgebracht om daar te acclimatiseren wat achteraf gezien wel de moeite waard was in verband met de toch wel hoge temperaturen in Irak.

Zelf heb ik twee dagen in Koeweit gezeten want er moest ook in Irak het nodige geregeld worden dus samen met de CDT (commandant) en nog wat andere mensen van de staf zo snel mogelijk richting onze eerste verblijfplaats wat een oud spoorweg rangeer terrein is gelegen aan de buiten kant van de stad As Samawah in Irak.

Aldaar werden we opgevangen door onze voorgangers de Amerikanen op deze plaats zouden we ongeveer een week of zes zitten voordat we ons eigen kamp konden gaan gebruiken wat we ook zelf moesten bouwen dus voorlopig werk genoeg zullen we maar zeggen.

De vraag is dan natuurlijk wat heb je dan als je aankomt???? Nou niet echt veel maar de eerste behoeften waren aanwezig je kon eten krijgen en je kon zelfs een maal per dag even douchen in een douche tent dus weinig reden tot klagen zullen we maar zeggen.

Slapen kun je overal dus dat kan het probleem nooit wezen.

Hadden we dan nog last van de warmte??? Niet iedereen maar je moest wel rekening houden met diezelfde warmte want temperaturen van rond de 68 graden in de zon kwamen regelmatig voor. Het is natuurlijk moeilijk om je voor te stellen hoe warm dat is je moet je dan voorstellen dat je je auto niet aan kunt raken van de hitte en dat je verplicht per dag 6 a 7 anderhalve liter flessen water moet drinken anders kun je niet goed functioneren.

Ik zou zeggen probeer het eens hier in Nederland en laat me even weten of het gelukt is dat wil ik dan graag weten. Oké genoeg over hoe warm het wel niet was er moest toch gewoon gewerkt worden.

Wat nog wel aardig om te vermelden is dat bijna alle journalisten die in de beginperiode geweest zijn aan het infuus gelegen hebben voor vocht in te brengen.

Toen iedereen op de locatie aangekomen was moesten we het snel overnemen van de Amerikanen want die gingen weer naar huis.

Dus snel de werkzaamheden die de Amerikanen deden overnemen en aan de slag om zo snel mogelijk een plaatje op te bouwen wat er allemaal aan de hand was en de Irakezen in ieder geval het gevoel te geven dat er niet veel zou veranderen ondanks dat er nu Nederlanders zaten in plaats van Amerikanen.

Je bent daar in de eerste plaats om voor de lokale bevolking de veiligheid te garanderen indien mogelijk.

Wat dus automatisch inhoud veel je kop te laten zien in de stad door middel van veel patrouilles te rijden te lopen en zo goed en zo kwaad proberen erachter te komen wat er leeft bij de lokale bevolking.

Dit doe je door met de mensen te praten door middel van een tolk en te luisteren wat ze op hun lever hebben.

Dan zie je dat die eisen gedurende de periode dat je er zit ook wel verschuiven van veiligheid naar werkgelegenheid bijvoorbeeld, wat dus dan weer inhoud dat je aan de eerste behoeften gehoor hebt kunnen geven.

Zelf had ik als taak in het begin om eventuele problemen binnen de eenheid aan te horen en eventueel op te lossen wat natuurlijk wel eens gebeurt met zo 1100 man. Die 1100 man zaten trouwens verdeeld over vier locaties. Later konden we ons dan druk maken om de lokale bestuurders en Sjeiks die allemaal hun eigen problemen hebben. Tevens kon er een start gemaakt worden met het opknappen van schooltjes en andere openbare gelegenheden. Ook is het natuurlijk belangrijk dat iedereen in de provincie weet wat er gebeurt en wat er voor ze gedaan wordt daarom hebben we ook geld gestoken in het plaatselijke t.v. station. Zodat we wekelijks aan de mensen konden vertellen wat er gebeurd was en wat er nog ging gebeuren.

In de loop van de tijd werd het natuurlijk iets minder warm en zaten we in ons eigen kamp in een stukje woestijn.

Na een week of 10 kregen we faciliteiten om eens een drankje te drinken en t.v. te kijken die drankjes bevatten natuurlijk geen alcohol want dat is tijdens iedere missie die we doen verboden en dat is maar goed ook.

We hoorden al redelijk snel dat we in plaats van 6 maanden 4 maanden zouden blijven wat voor de meeste van ons natuurlijk wel lekker is omdat je tenslotte je gezin hebt achtergelaten. Via de pers hoor je dan dat het is omdat het te warm zou zijn (als de pers het zegt zal het wel zullen we maar denken) wat zeker niet de reden was.

De reden was namelijk dat als je in zo'n groot gebied zit met 1100 mensen en je stuurt na 3 maanden mensen naar huis voor verlof kun je niet meer dezelfde taken uitvoeren en de defensie top wilde geen extra troepen sturen tijdens die verlof periode dus vandaar.

Toen alles in ons eigen kamp op pootjes stond waren we inmiddels 3 maanden verder en moesten we ons gereedmaken om de boel langzaam maar zeker over te geven aan de opvolgers waar ook weer wat tijd in gaat zitten natuurlijk.

Je zult je wel afvragen is er dan helemaal niets spannends gebeurd?? Ja hoor er zijn verschillende schietpartijen geweest maar dat was meer in verband met criminele activiteiten dan met agressie tegen ons als Nederlanders.

Al met al is het weer een leerzame periode geweest en zelf hebben we het idee dat we hebben bijgedragen aan een iets betere situatie in een land waar nog veel moet gebeuren. Ook is het me weer opgevallen dat de gastvrijheid in dat soort landen ongekend is in vergelijking met hier want ook daarin kunnen we nog wat leren van de Islam. Ik hoop dat het voor iedereen wat duidelijker is wat we gedaan hebben mocht je nog vragen hebben weet je me te bereiken.

Groetjes en prettige feestdagen

Siem, Afke, John en Mark den Hollander.

